

Iarina Copuzaru a compus versuri și muzică pentru albumele *Domnișoara Miller era nespus de ciudată* și *Psalm X*; a scris libretul pentru opera jazz *Tinerete fără bătrânețe și viață fără de moarte* era o fată cu gâtul lung, studentă la arte (toate proiectele fiind în colaborare cu chitaristul Andrei Roșulescu).

A publicat poeme în câteva reviste literare: *Traitor* (Bruxelles), *Actualitatea literară*, *Hyperion*, *Argeș*, *Luceafărul literar*, *Egophobia*, *Litere*, *Adevărul cultural*, *Revista nouă* și este prezentă în antologia *Dimineți literare*. A participat la proiectul internațional „Poemul graf”, creat de poetul Chris Tănăsescu.

IARINA COPUZARU

Perfecțiunii îi e frică de noi

Cuprins

Perfecțiunii îi e frică de noi	5
Un lucru insuportabil din viitor	6
Solzi	7
La țară e negură, nu e întuneric	9
Istoria noastră de familie	10
Îl rog pe tata să ia bisturiul	11
Pielea oranj	12
Blues	13
Între om și fiară	14
Fire	15
Blues pentru Cernobâl	16
Cuvinte inexistente	17
Memoria nu are nevoie de cuvinte	18
Vânătași	19
Cablurile electrice	20
Negative	21
Cicatrice	22
Insectare	23
Încăpere slab luminată	25
Fâșii	26
Rufele unor pacienți care nu sunt acolo	27
Foaia. Efectul ei de umbră	28
Monstrul	29
RMN	30
Alice	31
Paturi pentru jucării	32
Stive	34
Biserica de nisip	35

Învelită în cearșafuri	37
Păpădii electrice	38
Din basmaua neagră ieșeau iepuri	39
Fără identitate	40
Un sâmbure roșiatic	41
Harta unor orașe inexistente	42
Muzee de jucării	43
Teoriile simetriei	45
Lacul plin cu firimituri de pâine	47
Ne pregăteam pentru ceea ce nu avea să mai vină ...	49
Istoria cardiovasculară a familiei	50
Actul de traducere / Extrădare	51
Acordeon de jucărie	52
Pasăre cu oase de cuarț	53
Provizii	55
Forma asta precisă	57
Tobele Ierihonului	59
Metal & serafinit	60
Boabele cu funingine	62
Eminescu Nr. 16	63
Sensul deplin al ororii	64
Mărturia putrefacției și a luminii	65
O faleză cu scoici și gănganii	67
Elice fosforescente	68
Vorbesc iar despre mine ca și când m-aș cunoaște ...	69
Putrezirea memoriei	70
Pâinea noastră tăiată felii / Reașezare	71
Foarfece unui croitor de jucării	72
Poate ți s-a părut că auzi iarăși o voce din adânc	73
Mecanica lucrurilor de lemn	75
Literele notelor muzicale pe CT / Resuscitare	76

O lentilă care mă micșora la infinit	77
Descompunere	79
Singurul loc real	80
Ceea ce ai trăit fără tine	81
Subterană	82
Fructe negre, orbitoare	83
Ochii mei s-au închis la vederea cerului	84
Mecanism de alunecare	85
Vor veni și zilele splendorii	87

Redactor: Ramona Boldizar

Imagine copertă: Frank Cota, sculptură brutalistă (1950)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
COPUZARU, IARINA

Perfecțiunii îi e frică de noi/ Iarina Copuzaru. –

București: Cartex, 2024

ISBN 978-630-6651-10-8

821.135.1

Pentru comenzi și informații, vă rugăm să ne contactați la:

- Tel/fax: 021/323.41.30; 021/323.00.76
- Tel: 0745.069.898; 0729.951.763
- www.edituracartex.ro
- e-mail: comenzi@edituracartex.ro
- O.P. 4, C.P. 184, București

Perfecțiunii îi e frică de noi

Într-o zi voi spune tot
adevărul apoi maxilarele mele
vor uita răceala luminii
voi avea curaj să revăd pozele de când
eram mică, în camera răcoroasă voi
desface
cutiile de carton și nimeni
nu va fi dintre cei cunoscuți
de-abia atunci voi putea să
mă revăd
fără apropiați. o să fie
ca și cum m-aș întâlni cu mine după
prăbușirea definitivă
n-aș mai vedea nicio rană
tufele de bujor o să sclipească și o să
îmi dea foc

singurul meu Dumnezeu cu oasele
simetrice
singurul martor
că perfecțiunii îi e frică de noi.

Un lucru insuportabil din viitor

tataie îmi spune să nu dau jos hamul
dar ham au și animalele
și oare nu e nicio diferență?

îmi strânge elasticul la
spate,
mă ajută să mă concentrez asupra
unui lucru insuportabil din viitor

*pozele tale vor străluci
nici măcar praful nu
va mai sta vreodată pe ele*

Solzi

există atâtea lucruri frumoase pe care
trebuie să le ocolim. locul meu
pe pământ rămâne un armistițiu
dezastruos: suflarea
din mijlocul unui tratat de fizică
elefantul pe umerii unui pui de
broască țestoasă pe umerii mei
accidentul care poate fi o formă
într-un inel de gheață

am 6 ani și Raluca mă întreabă dacă
știu să improvizez
îmi vede toate defectele, știe
că o să moară curând
firele albastre care stau deasupra
creierului
nu sunt așa străine de tine
prin pieptănul din solzi de pește
se uită la mine nu
bănuiește că acasă eu sunt
un animal care poartă
hamuri

trec prin casa de lângă lac
unde am stat amândouă și nu-mi
imaginez cum arată
oamenii
dacă trăiesc sub pământ, dacă pot să
răstoarne cu mersul lor lotușii Messier
dacă inimile lor zornăie ca monedele

de tinichea sau sunt
simplă materie desfășurată pe benzile
fumurii

sfâșierea înconjurată de un șanțuleț
cu apă trandafirie.
am fost acolo, am deschis geamurile
ca după o procesiune lungă cu praf
și pulbere. celelalte surori ale noastre
subnutrite
cu părul strălucind de curățenie și
degete lungi de dactilografă nordică
m-au dus pe scări, mi-am amintit tot
amfore de ghips, soarele artificial
deasupra
obiectelor vii nerevendicate: aici sunt
eu. instalația
sub un clopot de sticlă
cruzimea psihologilor care spun:
oamenii mai buni decât tine te pot
vindeca fără urme de violență.

când nu măi pot îndura, mă chinui să
păstrez imaginea ei,
supraviețuirea e mai suportabilă
dimineața
scanez codul de bare al cărnii. orice
eroare
o pun pe seama unui mecanism
cărui nu-i datorez nimic din
firimiturile jilave & binecuvântate,
din căldura umană.

La țară e negură, nu e întuneric

la școală pot să merg fără
proteze. pe zidurile albe scriu
cu cerneală
la nesfârșit
eueueueueu
lângă mine s-a așezat băiatul de
peste drum
e plin de bube
pojarul lucește

la țară e negură, nu e întuneric
negura e o vacă plutind
deasupra unor lotuși
plutind la
rândul lor deasupra unui râu
de smoală

pielea mea nu mai poate
să ia niciodată
pojar
pielea mea nu mă mai
poate lua înapoi

Istoria noastră de familie

maică-mea îmi aranjează noaptea
elasticul
mă strânge din ce în ce mai tare
îmi vorbește despre operație
ca despre un nor de furtună

operația e prea scumpă
operațiile scumpe nu se pot face la noi
în țară
scaunul cu roțile al lui tataie
s-ar putea vinde
dacă ar fi din aur
florile care cresc pe zidărie ar putea fi
depușe la bancă
oamenii din sat ar putea fi vânduți pe
comete cu sori de diamant

mama strânge atât de tare,
că îmi plesnește
obrazul nimeni
nu m-a lovit vreodată ca elasticul ăsta
plin
cu istoria noastră de familie

Îl rog pe tata să ia bisturiul

la spital abia
ajungem
miroase a benzină și carne
parfumată
oasele sunt
în creștere
nu se pot opera
eu îl rog pe tata să ia el bisturiul
o incizie ar fi de ajuns
o mână îmi apasă pe gură
mi se ia măsura pentru
încă o jumătate de an

Pielea oranj

acasă e liniște
acasă s-a luat curentul și lampa e un
trandafir incendiat

ieri au îngropat-o pe Raluca
în sicriul ei mic și
dantelat a rămas duhul sfânt
într-un felinar cu licurici

pielea ei oranj atingea toate
profețiile pământului

de-acum nu mai am prieteni la
școală
colegul de bancă mă va privi
oblic. mâinile mele vor sta
la spate
și vor număra 6 luni

Blues

peste o jumătate de an doctorul arată
îmbătrânit
un zid
plutind în betadină

nicio injecție nu e bună pentru
mine, niciun bisturiu nu are
dimensiunile potrivite

diagnosticul sub fluturele pe care
mama îl ține în insectar
cele două maxilare în aer, un statut de
ființă

deasupra noastră în cameră
când stăm întinși
în pat
păpădii cad peste corpurile
noastre